

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 16 ກັນຍາ 2018 (9-16-2018)

ການຕ້ອນຮັບຢ່າງອົບອຸ່ນ

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດທ່ານປະທັບໃຈທີ່ສຸດໃນເວລາເດີນທາງ ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຈົ່ງຢັ້ງຮາກການຮັບໃຊ້ແລະຄວາມຮັກຂອງທ່ານລົງ ໃນການຕ້ອນຮັບອັນອົບອຸ່ນ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເຄືອຂ່າຍໂຮງແຮມທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງໂລກມີເນື້ອທີ່ຕາລາງພຸດໃນເນື້ອທີ່ຫ້ອງນອນຂອງໂຮງແຮມ. Airbnb ຖືກແຜ່ກວ້າງອອກໄປໃນປີ 2007 ເມື່ອຄູ່ນອນສອງຄົນບໍ່ສາມາດຈ່າຍຄ່າເຊົ່າໄດ້ໃນ ແຊນຟຣນຊິສໂກ. ພຽງແຕ່ໃຫ້ເຂົາຈ່າຍເງິນຄ່າເຊົ່າເພີ່ມອີກໜ້ອຍນຶ່ງຄື, ພວກເຂົາມີຄວາມຄິດ ໃຫ້ເອົາເຊື້ອລົມມາປູໃສ່ຫ້ອງຮັບແຂກ ແລະໃຫ້ເຂົາສອງຄົນພັກຢູ່ຫ້ອງນັ້ນໄດ້. ສໍາລັບຫຼາຍໆຄົນ, ຄວາມຄິດນີ້ກໍ່ເປັນຕາຍາກຫົວ. ໃຜຈະຢາກຈ່າຍເງິນເຊົ່າຫ້ອງນອນໃນເຮືອນຂອງຄົນແປກໜ້າ ?

ແຕ່ເປັນເວລານຶ່ງທີສັດຕູຕໍ່ມາ, Airbnb ມີບ່ອນພັກໃນບັນຊີ ສາມລ້ານແຫ່ງ ໃນ 56,000 ຫົວເມືອງ ແລະ 191 ປະເທດ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄົນທີ່ເປີດບ້ານຂອງເຂົາ ໃຫ້ຄົນແປກໜ້າແທ້ໆເຊົ່າ ແລະ ຕ້ອນຮັບເຂົາເຂົ້າມາໃນເຮືອນ. ເປັນທີ່ຊັດແຈ້ງແລ້ວວ່າ, ຄວາມຄິດໃນການພັກເຊົາໃນບ້ານອັນແທ້ຈິງນີ້ໄດ້ຊ່າລີໄປສູ່ພື້ນຖານທຸກຢ່າງ.

ການຕ້ອນຮັບຢ່າງອົບອຸ່ນບໍ່ແມ່ນສິ່ງໃໝ່. ມາຣະຍາດໃນການຮັບຕ້ອນແມ່ນອຸປະນິສັຍຝ່າຍວິນຍານແທ້ຈິງ. ການຕ້ອນຮັບເປັນຄໍາສັ່ງ ແລະເປັນສິ່ງທີ່ຄຣິສຕຽນຄວນໂອບກອດເອົາ ຖ້າເຮົາຢາກດໍາລົງຊີວິດເປັນການຕ້ອນຮັບທີ່ດີຕໍ່ຜູ້ທີ່ກ້າວເຂົ້າມາໃນຄວາມເຊື່ອ. ຄວາມເອື້ອເພື່ອ ແລະ ການຕ້ອນຮັບຕໍ່ບຸກຄົນນອກແວດວົງໝູ່ເພື່ອນເຮົາ ຈະດຶງດູດຄົນມາເຊື່ອຂ່າວປະເສີດທີ່ເຮົາປະກາດຢູ່ນັ້ນໄດ້ດີທີ່ສຸດ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ: (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. 1 ເປໂຕ 4:7 .

7 ອາວະສານຂອງສິ່ງທັງປວງໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງມີສະຕິອັນດີ ແລະຄອຍລະວັງຕົວສໍາລັບການອ້ອນວອນ.

ການຕ້ອນຮັບ. ນີ້ແມ່ນຄຸນພາບສໍາຄັນທີ່ພັນລາເຖິງຄຣິສຕະຈັກກຸຍາພຣະຄໍາພີໃໝ່; ຜູ້ຂຽນພຣະຄໍາພີຊາບດີວ່າມັນເປັນພາກສ່ວນສໍາຄັນຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ. ການຮັບຕ້ອນເປັນຂໍກະແຈສໍາຄັນສໍາລັບການເຜີຍແຜ່ຂ່າວປະເສີດ ໃນຍຸກສມັຍແລກທີ່ຄຣິສຕະຈັກເລີ້ມເກີດອອກອີກຜົນ. ໃນເວລາເດີນໄປຕາມທ້ອງຖິ່ນໃໝ່, ຄົນໄດ້ຮັບຄວາມເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ຈາກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ຄຣິສຕຽນຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃນການຕ້ອນຮັບຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ພື້ນຖານຜູ້ເຊື່ອທີ່ຍ້າຍໄປກໍ່ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບເຂົ້າໃນເຮືອນ ແລະ ພັກອາໄສຢູ່ຮ່ວມກັບຄົນອື່ນໆ. ນໍ້າໃຈເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ນີ້ໄດ້ເອື້ອອໍານວຍໃຫ້ຂ່າວປະເສີດແຜ່ກວ້າງອອກໄປ ແລະປັກຫຼັກຢູ່ໃນຊຸມຊົນແຫ່ງນີ້.

ວັນເວລາໄດ້ປ່ຽນໄປ ເຖິງແມ່ນວ່າຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວເຮົາໃຊ້ຊີວິດກັບ "ສາທາຣະນະ" ທາງສື່ online ສ່ວນ

ໃຫຍ່ກໍຕາມ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມັກຈະໃຫ້ຄຸນຄ່າຄວາມສໍາຄັນກັບການເປັນຢູ່ສ່ວນຕົວຫຼາຍກວ່າທີ່ເຄິ່ງເປັນຢູ່ຜ່ານມາ ໃນອະດີດ. ເຖິງແມ່ນເຮົາອາດຈະເຄິ່ງພິມຂໍ້ຄວາມຂອງເຮົາສິ່ງຜ່ານສື່ມວນຊົນອອກໄປມາກມາຍກໍຕາມ, ພວກເຮົາກໍ ຍັງມີຈິດນິຍົມກັບບ່ອນຢູ່ຂອງຕົນເອງ ແລະເວລາສ່ວນຕົວຂອງເຮົາຢູ່. ທັມຊາດຂອງຄວາມໂອບເອື້ອອາຣິຜັດແລ່ນ ສວນທາງກັບສິ່ງນີ້, ໃນເມື່ອຄວາມເອື້ອເພື່ອແຜ່ແມ່ນການແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ເຮົາມີເປັນຂອງ "ສ່ວນຕົວ" ໃຫ້ກັນແລະ ກັນດ້ວຍນ້ຳໃຈແຫ່ງການເສັງສລະ.

ຈິງຢູ່, ໂດຍທັມຊາດແລ້ວບາງຄົນກໍມີແນວໂນ້ມວ່າມີໃຈເອື້ອເພື່ອແຜ່ຢູ່. ແຕ່ຖ້າເຮົາໄຕ່ຕອງຄໍາເວົ້າໃນຂໍ້ພຣະ ຄໍາພິຢ່າງຖ້ວນຖີ່ແລ້ວ ເຮົາຈະເຫັນໄດ້ວ່າການຕ້ອນຮັບບໍ່ແມ່ນອຸປະສັຍສໍາລັບຄົນບາງພວກ ທີ່ເຮັດໄດ້ງ່າຍກວ່າຄົນ ອື່ນເທົ່ານັ້ນ; ແຕ່ເປັນຄໍາສັ່ງສໍາລັບຄຣິສຕຽນທຸກຄົນຕ້ອງຝຶກໃຫ້ມີນິສັຍຢ່າງນີ້.

ເພື່ອຈະດໍາລົງຊີວິດໃນການຮັບຕ້ອນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເລີ່ມດ້ວຍການອະທິຖານ. ເວລາເຮົາອະທິຖານ, ພວກເຮົາກໍ ຈະສໍານຶກໄດ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດ, ບໍ່ສາມາດຈັດຫາ, ບໍ່ສາມາດຜລິດສິ່ງໃດໄດ້ເອງ. ໃນການອະທິຖານເຮົາສະ ແດງການເພິ່ງພາພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຈັດຫາຂອງເຮົາ. ໃນການອະທິຖານ, ພວກເຮົາຊາບຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະການ ເສັງສລະເພື່ອຄວາມປາຖນາສໍາລັບຕົວເຮົາເອງ ເປັນສິ່ງທີ່ກົດກັນເຮົາຈາກການອຸທິດຕົນໃນການຮັບໃຊ້ ແລະການຮັກ ຜູ້ອື່ນໃນທາງປະຕິບັດ.

ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຄວນອະທິຖານເພື່ອຫຍັງ ເພື່ອຮັບເອົາອຸປະສັຍ ໃຈທີ່ໂອບເອື້ອອາຣິແມ່ນບໍ່ ?

ດົນປານໃດແລ້ວທີ່ທ່ານເຫັນມຸມມອງຂອງຄົນອື່ນໄດ້ປ່ຽນແປງຍ້ອນການອະທິຖານ ?

- **ອະທິຖານໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ເຫັນຕົວເອງເປັນພະນັກງານຕ້ອນຮັບ.** ສາເຫດນຶ່ງທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນກັບ ການຕ້ອນຮັບແມ່ນ ເຮົາເຫັນຕົວເອງເອງວ່າເປັນເຈົ້າຂອງ. ເຮືອນເປັນກັມສິດຂອງເຮົາ. ເວລາກໍເປັນກັມສິດ ຂອງເຮົາ. ພວກເຮົາເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນຂອງເຮົາ. ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງ; ເຮົາເປັນພຽງແຕ່ຜູ້ບໍລິ ການຊື່ໆ. ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາມີແມ່ນພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ເຮົາເພື່ອນໍາໄປໃຊ້ສໍາລັບອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. *ທຸກຢ່າງ.*
- **ອະທິຖານໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍຕໍ່ຕ້ານຄວາມໂລບຂອງເຮົາ.** ສາເຫດອີກອັນນຶ່ງ ທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນກັບການ ຕ້ອນຮັບແມ່ນພວກເຮົາເປັນຄົນໂລບນັ້ນເອງ. ພວກເຮົາກັກຕຸນຊັບສິມບັດຕ່າງໆເພື່ອໃຊ້ສ່ວນຕົວ ແລະເພື່ອ ຄວາມສະດວກສະບາຍຂອງຕົວເອງ, ແລະຄວາມໂລບຂອງເຮົາເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍ່ມີໃຈຢາກແບ່ງປັນສິ່ງຂອງໆ ເຮົາໃຫ້ຄົນອື່ນ. ການຕ້ອນຮັບກໍເປັນທາງນຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເບັດເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນແນວຄວາມຄິດຂອງພຣະອົງ.
- **ອະທິຖານເພື່ອພຣະເຈົ້ານໍາເອົາໂອກາດມາໃຫ້ເຮົາ.** ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການເຮັດຕາມພຣະບັນຊາການ ຕ້ອນຮັບແລ້ວ ພວກເຮົາຄວນອະທິຖານເພື່ອໂອກາດລົງມືປະຕິບັດຄວາມເຊື່ອຕົວຈິງຂອງເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປີດຕາຂອງເຮົາເບິ່ງຄວາມຕ້ອງການອ້ອມຮອບເຮົາ. ເມື່ອໃດພວກເຮົາເລີ້ມອະທິຖານເພື່ອ ໂອກາດສະແດງການຕ້ອນຮັບ, ພວກເຮົາກໍຈະສະດຸງຕື່ນວ່າພວກເຮົາຈະພົບຄົນຫຼາຍສໍາໃດ.

ທ່ານເປໂຕໂຕໄດ້ເລີມຕື່ນຂໍ້ 7 ດ້ວຍການເຕືອນຍ້າວວ່າ "ອາວະສານຂອງສິ່ງທັງປວງໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ." ພວກເຮົາ ອະທິຖານ, ປະຕິບັດຄວາມຮັກ, ແລະ ປະຕິບັດການຕ້ອນຮັບເປັນຫົວໃຈສໍາຄັນທີ່ສຸດ. ອາວະສານໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ດັ່ງ ນັ້ນເຮົາມາອະທິຖານກັນເທາະ, ແລະໃຫ້ເຮົາຕ້ອນຮັບຄົນເຂົ້າມາໃນຊີວິດເຮົາ, ຕ້ອນຮັບເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາສູ່ອານາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນກັນກັບພວກເຮົາ.

2. 1ເປໂຕ 4:8-9:

⁸ທີ່ສໍາຄັນກວ່າສິ່ງອື່ນທັງໝົດກໍຄືຈົ່ງຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍເຕັມໃຈ ເພາະຄວາມຮັກປົກບັງຄວາມຜິດບາບໄວ້ຢ່າງ ຫຼວງຫຼາຍ. ⁹ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຕ້ອນຮັບຊຶ່ງກັນແລະກັນໂດຍບໍ່ຈົ່ມ.

ການຕ້ອນຮັບຂອງເຮົາສາມາດສະແດງຂ່າວປະເສີດສູ່ຄົນອື່ນຢ່າງໃດ ?

ຄວາມຮັກບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກ; ມັນເປັນຄໍາຍິດໝັ້ນສັນຍາເລິກເຊິ່ງໃນການເຮັດຕິດຕໍ່ຄົນອື່ນ ແລະໃຊ້ໄດ້ຜົນແທ້ຈິງ, ໃນທາງປະຕິບັດ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ການຕ້ອນຮັບຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍໜັກແໜ້ນຂອງຄວາມຮັກ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງຮ່າງກາຍ ຫລືທາງການກະທໍາໃນການຮັບໃຊ້ບຸກຄົນອື່ນ ຊຶ່ງເຮົາຕ້ອງເສັງສລະສິ່ງຂອງ ຂອງຕົນບາງສິ່ງບາງຢ່າງ.

ສໍາລັບຄຣິສຕຽນແລ້ວ, ການຕ້ອນຮັບບໍ່ເປັນພຽງບົດບາດການສະແດງ; ແຕ່ເປັນວິຖີຊີວິດແທ້ຈິງຂອງເຮົາ ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຼັງຈຶ່ງເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ກ່ອນອື່ນເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າການຕ້ອນຮັບແມ່ນຫຼັງ. ຂະນະທີ່ການກະທໍາບາງຢ່າງເຊັ່ນການທຸງຕື່ມ ຫຼືເປີດບ້ານ, ເປັນການບົ່ງບອກເຖິງການຕ້ອນຮັບ, ບຸຄລິກມັນເອງມີຄວາມໝາຍເລິກກວ່າແລະໝາຍເຖິງການກະທໍາທີ່ສະແດງອອກມາ. ຄໍາວ່າຕ້ອນຮັບນໍາມາໃຊ້ໃນບົດນີ້ໄດ້ມາຈາກອົງປະກອບຂອງສອງຄໍາຄື: "ຄວາມຮັກ" ແລະ "ຄົນແປກໜ້າ." ເນື້ອໃນຄວາມໝາຍຂອງການຕ້ອນຮັບແມ່ນຮັກຄົນແປກໜ້ານັ້ນເອງ. ໃນທີ່ສຸດການລົງມືຕ້ອນຮັບແມ່ນ, ພຣະເຈົ້າຊົງຈັດທາທາງຕ້ອນຮັບເຮົາໂດຍການສົ່ງພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເພາະສະນັ້ນ, ການຕ້ອນຮັບຈຶ່ງແມ່ນບຸຄລິກທີ່ຖືກສ້າງໃສ່ DNA ຝ່າຍວິນຍານ ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ສໍາຜັດການຕ້ອນຮັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລ້ວການຕ້ອນຮັບກໍຊັກນໍາເຮົາໃຫ້ລະຖິ້ມຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວອອກໄປ, ປ່ອຍວາງຄວາມປາຖນາຂອງເຮົາເອງ, ແລະຕ້ອນຮັບເອົາຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນກ່ອນຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮົາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກະທໍາສິ່ງນັ້ນເພື່ອເຮົາ ແລະພວກເຮົາຄວນເຮັດດັ່ງດຽວກັນນັ້ນ.

ຕລອດຊີວິດໃນໂລກນີ້ຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສໍາແດງທາດແທ້ຂອງການຕ້ອນຮັບ, ຊຶ່ງແມ່ນການເສັງສລະບາງສິ່ງຂອງເຮົາເພື່ອຕ້ອນຮັບຄົນອື່ນໆ. ການຕ້ອນຮັບບໍ່ແມ່ນສູດຂອງບົດບາດ ແຕ່ແມ່ນທ່າທີ່ ວິຖີຊີວິດທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນ "ຄວາມຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ." ຂໍໃຫ້ເຮົາຮັກກັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຢຊູ ໃຫ້ເຮົາສະແດງທ່າທີ່ການເສັງສລະ ເພື່ອຕ້ອນຮັບຄົນອື່ນເຂົ້າມາໃນຊີວິດເຮົາ.

3. 1ປໂຕ 4:10-11 :

¹⁰ຕາມທີ່ທຸກຄົນໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຊົງປະທານໃຫ້ແລ້ວ ກໍໃຫ້ໃຊ້ຂອງປະທານນັ້ນເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ກັນແລະກັນ ເໝືອນເປັນຜູ້ຮັບມອບໝາຍຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະຄຸນນານາປະການຂອງພຣະເຈົ້າ. ¹¹ຖ້າຜູ້ໃດກ່າວ ກໍໃຫ້ເໝືອນຜູ້ກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ຖ້າຜູ້ໃດເປັນຜູ້ບໍ່ຮູ້ການຮັບໃຊ້ ກໍໃຫ້ບໍ່ຮູ້ການຮັບໃຊ້ເໝືອນຜູ້ຮັບກໍາລັງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ ເພື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງໄດ້ກຽດໃນການທັງປວງໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ ສ່ວນຮາສີແລະຣິດທານຸພາບຊົງມີແກ່ພຣະອົງສືບໄປເປັນນິດ ອາແມນ.

ດົນປານໃດແລ້ວທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບຈາກຄົນອື່ນ ທີ່ຊູໃຈທ່ານໃນການເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ ?

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານຂອງປະທານຝ່າຍວິນຍານແກ່ລູກຂອງພຣະອົງບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕົວເຮົາເອງ, ແຕ່ເພື່ອເສີມສ້າງຄົນອື່ນຂຶ້ນ. ພຣະອົງປະທານຂອງປະທານເພື່ອໃຫ້ເອົາໄປໃຊ້ໃນການຮັບໃຊ້. ເມື່ອເຮົາໃຊ້ຂອງປະທານສໍາລັບພຣະກາຍພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະນໍາໃຊ້ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ, ໂດຍຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງໂຜດປະທານສິ່ງຈໍາເປັນຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ.

ຣິດອໍານາດ ແລະການຈັດຫາແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະອົງຈະເຮັດທຸກສິ່ງ ໃຫ້ອໍານາດຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ. ແຕ່ເຮົາກໍມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເໝືອນກັນ. ແທນທີ່ຈະເປັນຄົນຄອຍຖ້າຣິດອໍານາດຊ່ອຍຊູຈາກພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາກໍຕ້ອງຊອກສແວງຫາສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຈັດຫາໃຫ້ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ເທົ່າທີ່ຈະຫາໄດ້.

ຈົ່ງຄິດເຖິງສ່ວນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະມະນຸດກໍມີພາກສ່ວນຮ່ວມກັນດັ່ງການພາຍເຮືອ. ທາງດຽວທີ່ຈະຂັບເຄື່ອນ

ເຮືອໄປໃນນ້ຳໄດ້ກໍດ້ວຍແຮງຂອງລົມ. ແຕ່ສີພາຍທີ່ຂຸ່ນຈະບໍ່ລໍຖ້າພຽງແຕ່ໃຫ້ລົມພັດໄປເທົ່ານັ້ນ. ແທນທີ່ຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ສີພາຍກໍພ້ອມທີ່ຈະພາຍເພື່ອໃຫ້ເຮືອຂັບເຄື່ອນໄປໄດ້ດີກວ່າ ເມື່ອລົມເລີ້ມພັດ. ສະນັ້ນ ມັນຂຶ້ນຢູ່ກັບເຮົາ ແລະ ພັງໝູນຈາກຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ການຕ້ອນຮັບ ແລະ ຂອງປະທານຝ່າຍວິນຍານອື່ນໆເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງເກີດຂຶ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງການແຮງບັນດານຈາກພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ພວກເຮົາກໍມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຂັບເຄື່ອນຊີວິດຂອງເຮົາ ໃນທາງຊຶ່ງພວກເຮົາພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເຮັດສ່ວນຫຼາຍ ໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃນເຮົາ ແລະ ຜ່ານເຮົາ.

ເວລາພຣະເຈົ້າທຳການຜ່ານເຮົາໂດຍໃຊ້ຂອງປະທານຝ່າຍວິນຍານ, ຫຼາຍສິ່ງກໍຈະເກີດຂຶ້ນ. ສິ່ງທີ່ເຫັນແຈ້ງທີ່ສຸດ ແມ່ນສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ເຂົາເຈົ້າອາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄຳໝູນໃຈ, ຈາກບົດບາດການຮັບໃຊ້, ຫຼືຈາກການຕ້ອນຮັບດ້ວຍໃຈເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ຂອງການຕ້ອນຮັບ. ແຕ່ຍັງບໍ່ໝົດເທົ່ານັ້ນໃນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ຄວາມປະສົງຂອງເຮົາໃນການໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຊ້ບໍລິການຄົນອື່ນ ໄດ້ບົ່ງບອກເຖິງການສົ່ງສັນຍານສຳຄັນທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າເປັນຈິງເຊັ່ນ:

- **ພວກເຮົາເວົ້າເຖິງການຈັດຫາຂອງເຮົາ.** ການຮັບຕ້ອນອາດຈະໄດ້ສລະເວລາ, ເຫື່ອແຮງ, ຊັບສິນ, ກະທັ້ງຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ. ໃນເມື່ອເຮົາປະສົງຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຊ້ເຮົາເພື່ອສະແດງການຕ້ອນຮັບ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ພິສູດວ່າພວກເຮົາເຊື່ອພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຈັດຫາຢ່າງໃຫຍ່.
- **ພວກເຮົາເວົ້າເຖິງຄວາມສນຸກສນຸນຂອງເຮົາ.** ການຕ້ອນຮັບຮຽກຮ້ອງພວກເຮົາໃຫ້ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດເພື່ອຕົວເຮົາເອງໃຫ້ໜ້ອຍລົງ. ແຕ່ເມື່ອເຮົາເລືອກທຳທາງການຕ້ອນຮັບນີ້, ພວກເຮົາກໍໄດ້ພິສູດກ່ຽວກັບຄວາມຍິນດີສ່ວນຕົວຂອງເຮົາ.
- **ພວກເຮົາເວົ້າເຖິງອະນາຄົດຂອງເຮົາ.** ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໂຖ່ເປັນລາຍບຸກຄົນ; ພຣະອົງສ້າງຄົນເພື່ອຖວາຍກຽດແດ່ພຣະອົງ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະຢູ່ຮ່ວມກັນກັບພຣະອົງໃນວິມານສວັນ. ໃນສວັນຈະບໍ່ມີການຢູ່ໂດດດ່ຽວ, ແຕ່ຈະໂດດດ່ຽວໃນຊຸມຊົນ. ເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອນຮັບຄົນອື່ນເຂົ້າມາ, ພວກເຮົາຈະໃຊ້ຊີວິດ ຊົມຣິດຊາດໃນສິ່ງທີ່ຈະປາກົດມາໃນພາຍພາກໜ້າ ຈັກໜ້ອຍ, (ວິເສດສຳໃດ!).

ຄວາມຈິງໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້ຈະສາມາດຊ່ອຍໃຫ້ກຸ່ມຂອງເຮົາເປັນກຸ່ມໃຫ້ການຕ້ອນຮັບດີຂຶ້ນຢ່າງໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ການຕ້ອນຮັບສຳລັບບາງຄົນອາດເຮັດງ່າຍກວ່າຄົນອື່ນ ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ເປັນຄົນສາມາດຕ້ອນຮັບໄດ້ທຸກຄົນ. ຈຶ່ງເລືອກການນຳໃຊ້ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້

- **ທັກທາຍ.** ຈຶ່ງມາໂບດກ່ອນເວລາ ຈັກ 2-3 ນາທີ ອາທິດນີ້. ໃຊ້ເວລາພິເສດໃນບໍລິເວນນອກຫ້ອງນະມັສການ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າທ່ານໄດ້ຖາມສະບາຍດີ ແລະ ພົບກັບຄົນທີ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ.
- **ຈຶ່ງເປັນເຈົ້າພາບ.** ຈຶ່ງຊອກຫາໂອກາດເປັນເຈົ້າພາບກຸ່ມນ້ອຍໃນບ້ານທ່ານ ຫຼືເປັນຜູ້ທັກທາຍໃນກຸ່ມສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງທ່ານ.
- **ຮັບປະທານອາຫານຮ່ວມກັນ.** ຈຶ່ງອຸທິດວັນທິດໜຶ່ງຂອງແຕ່ລະເດືອນ ໃຫ້ເປັນວັນທີ່ທ່ານຈະເຊີນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງມາບ້ານເພື່ອກິນເຂົ້າທ່ຽງ. ຈຶ່ງກະທຳເຊັ່ນນີ້ເປັນຊ່ວງລະຍະຢ່າງສມຳສເມີໃນຊີວິດຂອງທ່ານ.

ບໍ່ກ່ຽວກັບວ່າບຸຄລິກໂດຍທັມຊາດຂອງເຮົາເປັນໜ້າຮັບແຂກຫຼືບໍ່, ແຕ່ພວກເຮົາຖືກຊັກນຳໂດຍພຣະເຈົ້າໄດ້ຕ້ອນຮັບເຮົາຢ່າງໃດ ກໍໃຫ້ເຮົາເຮັດຕໍ່ຄົນອື່ນຢ່າງດຽວກັນນັ້ນ.